

Čeprav je Splošno sodišče presodilo, da ni utemeljeno, da se ugovor nedopustnosti poveže z vsebinsko presojo, je določilo pravni okvir obveznosti plačila, ki velja za Romunijo na področju, urejenem s Sklepom 2007/436/ES, Euratom ⁽¹⁾ in Uredbo št. 1150/2000 ⁽²⁾, pri čemer je trdilo, da je Romunija na podlagi teh določb zavezana, da sprejme znesek 14 833,79 EUR kot tradicionalna lastna sredstva in ga plača.

S tem, ko je preučilo naravo in podlago za plačilo, je Splošno sodišče presodilo v zadevi, s tem pa kršilo svoj sklep, da odloči izključno o ugovoru nedopustnosti.

2. Drugi razlog – kršitev prava Unije s strani Splošnega sodišča Evropske unije

Romunija meni, da je Splošno sodišče Evropske unije vrsto obveznosti iz dopisa BUDG/B3/MV D (2014) 3079038 z dne 19. septembra 2014 napačno uvrstilo in s tem napačno uporabilo pravo, kar je vplivalo na njegovo presojo in sicer glede (i) presoje pristojnosti Komisije in (ii) vrste izpodbijanega dopisa.

Podredno, Splošno sodišče naj bi kršilo pravico Evropske unije in ni upoštevalo sodne prakse Sodišča s tem, ko je ugotovilo, da morajo države članice presoditi ali gre za izgubo tradicionalnih lastnih sredstev in ali obstaja obveznost plačila takšnih lastnih sredstev.

Poleg tega Romunija oporeka temu, da se mehanizem vmesnih plačil uporablja v primeru dejanskega stanja v tem postopku, in v tem smislu preudarki, ki jih je v zvezi s tem podalo Splošno sodišče.

⁽¹⁾ Sklep Sveta z dne 7. junija 2007 o sistemu virov lastnih sredstev Evropskih skupnosti (UL L 163, str. 17).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 1150/2000 z dne 22. maja 2000 o izvajanju Sklepa št. 94/728/ES, Euratom o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini: poglavje 1, zvezek 3, str. 169).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 17. novembra 2015 – J. N., druga stranka: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Zadeva C-601/15)

(2016/C 038/47)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Raad van State

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: J. N.

Druga stranka: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (državni sekretar za varnost in pravosodje)

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je člen 8(3)(e) Direktive 2013/33/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o standardih za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito (UL L 180, str. 96) v skladu s členom 6 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (UL 2007, C 303/01):

- 1) v položaju, ko je državljan tretje države pridržan na podlagi člena 8(3)(e) navedene direktive in ima v skladu s členom 9 Direktive 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite (UL L 180) pravico, da ostane v državi članici, dokler ni o njegovi prošnji za azil odločeno na prvi stopnji, in

- 2) ob upoštevanju Pojasnil k Listini (UL 2007, C 303/02), v skladu s katerimi omejitve, ki se lahko legitimno uvedejo za pravice iz člena 6, ne smejo presežati omejitev iz člena 5(1)(f) EKČP, in razlage zadnjenavedene določbe, ki jo je Evropsko sodišče za človekove pravice med drugim podalo v sodbi z dne 22. septembra 2015 v zadevi Nabil in drugi proti Madžarski, pritožba št. 62116/12, v skladu s katero je pridržanje prosilca za azil v nasprotju z navedeno določbo EKČP, če ni bilo odrejeno z namenom odstranitve?

Pritožba, ki jo je Ana Pérez Gutiérrez vložila 15. novembra 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 9. septembra 2015 v zadevi T-168/14, Pérez Gutiérrez/Komisija

(Zadeva C-604/15 P)

(2016/C 038/48)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Pritožnica: Ana Pérez Gutiérrez (zastopnik: J. Soler Puebla, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga razglasitev ničnosti sodbe Splošnega sodišča z dne 9. septembra in nadaljevanje postopka za sprejetje nove sodbe ter Sodišču zato predlaga, naj:

1. razglasi, da gre za poseganje Evropske unije v njeno pravico do spoštovanja časti, do osebne in družinske zasebnosti ter pravico do osebne podobe zaradi nedovoljene uporabe podobe P. J. Jacquemyna, saj je Evropska komisija njegovo sliko uporabila v knjižnici slik za zdravstvena opozorila za tobačne izdelke Evropske unije;
2. toženi stranki naloži plačilo 181 104,00 EUR iz naslova nadomestila za izgubljeni dobiček;
3. toženi stranki naloži plačilo 0,01 EUR na zavojček cigaret ali tobačnega izdelka, na katerem je podoba P. J. Jacquemyna, s tem, da se skupni znesek določi ob izvršitvi sodbe in sedaj znaša sedemindvajset milijonov petsto osemindeset tisoč petsto štiriindvajset EUR (27 588 524,00 EUR);
4. toženi stranki naloži, da pritožnici plača odškodnino za korist, pridobljeno iz nedovoljene uporabe podobe P. J. Jacquemyna, ki v Španiji, kraju prebivališča pritožnice in P. J. Jacquemyna, znaša 13 790 000,00 EUR.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Razlike med potekom obravnave in elementi, navedenimi v sodbi

Pritožnica ni nikoli sprejela izjave Evropske komisije, čeprav se je strinjala, da bodo neprekriti dokumenti predloženi pozneje, kar pa v sodbi ni bilo navedeno.

Kršitev člena 15(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije

Kršitev načela evropskega pravila do dostopa državljanov Unije do dokumentov, ki jih je uporabljal katerikoli organ Unije pri sprejetju odločb.